

ENTRE LAS PRIORIDADES

Órgano Común Permanente entre la CAV y Nafarroa es seguramente una de las mayores espinas clavadas que tenemos todas las personas abertzales, sobre todo las militantes de Eusko Alkartasuna. Quién sabe los frutos que podría haber dado su desarrollo normalizado desde 1996 y quién sabe cuál sería la actual situación de Hegoalde de haber sido así.

Decimos que los militantes de Eusko Alkartasuna sentimos especial aprecio por el Órgano Común Permanente porque nuestro partido fue el artífice de dicho espacio que tenía potencialidad para la estructuración institucional de Hegoalde. Fue la participación de Eusko Alkartasuna en los gobiernos de Lakua e Iruñea lo que hizo posible su puesta en funcionamiento. Pero el Órgano Común Permanente era mucho más que un objetivo ideológico, era también una cuestión eminentemente práctica para generar sinergias y crear una cooperación que debería haberse traducido en mejores servicios a la ciudadanía, impulsos económicos conjuntos,...

No tiene mucho sentido lamentarnos, y menos hoy en día, cuando, por fin, están puestas las bases del cambio en Nafarroa. Pero lo cierto es que entre las muchas prioridades que tiene la Nafarroa del cambio, también está la de recuperar unas relaciones normalizadas con el resto de herrialdes.

El más irracional nacionalismo español echó por tierra el Órgano Común Permanente, porque todo avance en materia de territorialidad, de estatalidad, por muy leve que sea, es considerado como un ataque al Estado. Sin embargo, fue la primera vez que a la ciudadanía de Nafarroa se le ofreció entidad propia como sujeto de decisión, como sujeto propio, ya que no hay que olvidar que la sociedad navarra vive una realidad político-administrativa que nunca ha votado.

La realidad es que quien impone su forma de pensar a la sociedad navarra es el Estado, que ha presentado 17 recursos de inconstitucionalidad a leyes navarras aprobadas por la mayoría del Parlamento. Mientras, el navarrismo españolista –en esto sí que da igual derecha que izquierda, PP y UPN que PSN- nunca ha querido permitir que los navarros y navarras decidan su futuro, opinen sobre su estructuración institucional y vive obsesionada con una supuesta pérdida de autonomía e identidad de Nafarroa en un proceso de construcción nacional de Euskal Herria.

Sin embargo, todos los proyectos impulsados por el independentismo, desde luego los defendidos por Eusko Alkartasuna, otorgan a los y las navarras el derecho a decidir su futuro, con todas las opciones sobre la mesa, eso sí.

La Euskal Bidea, la vía vasca a la independencia que propone EH Bildu a la sociedad, no solo respeta los ritmos de cada unidad de la realidad institucional de la Euskal Herria actual, sino que hace de ello su base.

Por lo tanto, fantasmas y miedos aparte, sabemos que ningún paso en el sentido de una estructuración nacional de la Euskal Herria de los siete herrialdes será a instancias de la CAV, sino que partirá desde cada realidad administrativa, de Nafarroa y de los herrialdes de Iparralde. Corresponde a la CAV, eso sí, tirar del carro, iniciar el proceso por la lógica democrática de una amplia mayoría democrática a favor del derecho a decidir.

Sabemos que todo tiene que llevar su ritmo, no se trata de forzar la situación, y, de ninguna forma, de imponer un proyecto. Pero tampoco parece serio que las fuerzas del cambio muestren miedo a iniciativas como el Órgano Común Permanente –se llame como se llame-. Si se va a propiciar relaciones con la CAV, algo que no solo es lógico por historia y cultura compartidas, sino también por sentido común, lo más práctico sería institucionalizarlos.

Eusko Alkartasuna, en su ponencia política, apuesta claramente por estructuras transicionales legislativas y ejecutivas entre la CAV y Nafarroa, entre Hegoalde e Iparralde, en el camino hacia la estructuración. Una estructuración que también habrá que definir con el tiempo y siguiendo las órdenes de la ciudadanía. Es pronto para aventurar si el modelo de la Euskal Herria independiente por la que apostamos ha de tener la fórmula de Dieta vasco-navarra como órgano de máxima decisión del país; pero bien haríamos estudiando todas sus posibilidades y articulaciones jurídicas posibles para debatir sus diferentes posibilidades y, sobre todo, dejar de equiparar CAV con Euskal Herria, dejando a Nafarroa como elemento meramente folclórico.

Hauteskundeak (Donostiako emaitzak)

2015eko abendua (Kongresurako hauteskundeak)

	Bozkak	%
Podemos	27.478	25,95
EAJ-PNV	22.890	21,62
PSE-EE	15.062	14,23
PP	14.812	13,99
EH Bildu	14.476	13,67
Ciudadanos	6.348	6,00
IU-UP	3.296	3,11
PACMA	712	0,67
UPyD	532	0,50

2015eko maiatza (Udal hauteskundeak)

	Bozkak	%
PNV	29.029	30,13%
PSE-EE	24.007	24,92%
EH Bildu	20.467	21,24%
PP	9.272	9,62%
Irabazi (IU+Equo)	6.947	7,21%
Ciudadanos	3.642	3,78%
PACMA	1.451	1,51%
PLAZ!	864	0,9%
UPyD	675	0,7%

2011 azaroa (Kongresurako hauteskundeak)

	Bozkak	%
Amaiur (EH Bildu)	24.435	24,45%
PSE-EE PSOE	24.184	24,20%
PP	21.610	21,62%
PNV	20.588	20,60%
IU	3.494	3,50%
UPyD	2.692	2,69%
Equo	1.759	1,76%
PACMA	706	0,71%
PUM+J	369	0,37%
UCE	101	0,10%

2015eko abendua (Senaturako hauteskundeak)

Hautagaia	Alderdia/Koalizioa	Bozkak
Josetxo Arrieta Arrieta	Podemos	24.216
Maria Eugenia Iparragirre Altube	EAJ-PNV	24.151
Victoriano Gallastegi Altube	EAJ-PNV	22.711
Pilar Garrido Gutierrez	Podemos	22.670
Imanol Querejeta Ayerdi	EAJ-PNV	22.550
Julen Bollain Urbieta	Podemos	20.907
Urko Aiartza Azurtza	EH Bildu	15.705
Maidier Carrere Souto	EH Bildu	15.141
Pavel Viñas Zapirain	EH Bildu	14.456
M. Arrate Gallastegui Oyarzabal	PSE-EE	14.418
Juana de Bengoechea Estrade	PP	14.273
Jacobo Caparrós Ruipérez	PP	13.819
Manuel Palacio de Ugarte	PP	13.585
Lucio Hernando Albistegui	PSE-EE	13.319

El resultado de las últimas elecciones celebradas el 20 de diciembre no ha sido el esperado. Los resultados que ha cosechado la coalición EH Bildu ha sido malo, y no hay paliativos que puedan suavizar este mal resultado.

Centrándonos en los datos de Donostia, EH Bildu ha sido la quinta fuerza política si bien es cierto que podíamos hablar de casi un empate técnico entre la tercera (PSE-EE), cuarta (PP) y quinta (EH Bildu) fuerza, pero queda muy lejos de la primera fuerza (Podemos) y lejos de la segunda (PNV).

Es trabajo ahora de EH Bildu y de los partidos que componemos EH Bildu de volver a recuperar la ilusión que se creó en 2011, cuando la ciudadanía vio en la coalición una suma entre diferentes que se ponía de acuerdo para trabajar en común y así solucionar los problemas tanto de la ciudadanía como del país. Esta ilusión fue incrementado y la coalición fue ganando en pluralidad y así en las elecciones de noviembre de 2011 a las Cortes Generales, Amaiur (EH Bildu) aumentó en 3.325 votos en Donostia, donde se mantuvo siendo la primera fuerza en unas siempre difíciles elecciones. Primera fuerza que perdimos en las elecciones al Parlamento Vasco de 2012 y recuperamos en las elecciones al Parlamento Europeo de 2014, para volver a perderla en las elecciones Municipales y Forales de 2015.

Durante el 2016 tenemos otra importante cita electoral, si bien la ilusión en EH Bildu no es algo que haya que recuperar sólo en las contiendas electorales, pero en el 2016 nos enfrentaremos ante unas elecciones al Parlamento Vasco que definirá si EH Bildu continúa en esa línea descendiente o si en cambio la línea comienza una subida ascendente, que nos devuelva a ser la primera fuerza en la capital guipuzcoana.

Volviendo a los resultados electorales del pasado 20 de diciembre, la coalición abertzale sólo ha conseguido dos escaños en el Congreso de los Diputados, quedando fuera del mismo el candidato de Eusko Alkartasuna Rafa Larreina y no ha conseguido representación en el Senado donde las candidatas de Eusko Alkartasuna Lorena Lopez de la Calle (que encabezaba la lista de Araba) y Maidier Carrere (segunda por Gipuzkoa) no han sido elegidas.

Tanto desde Eusko Alkartasuna como desde EH Bildu tenemos que continuar trabajando, y hacer una profunda reflexión y autocrítica que vaya más allá de los resultados electorales para poder ofrecer a la ciudadanía el mejor producto posible, que solucione los problemas diarios del ciudadano y como no dé pasos claros e inequívocos hacia la soberanía de este país, sin olvidar en ningún momento a la ciudadanía y los problemas diarios que nos afectan a todas las personas.

A vueltas con la vuelta

El pasado 9 de enero la vuelta ciclista a España fue presentada por sus organizadores, una vuelta ciclista que cuenta con finales inéditos, y que contará con mucho espectáculo para los aficionados al ciclismo en sus más de 3.200 kilómetros de recorrido.

Este año como en los últimos años la vuelta ciclista a España recorrerá las carreteras de nuestro país, y el 2 de septiembre pasará por nuestra ciudad, Donostia. No debería sorprendernos que una carrera ciclista de 3 semanas discurra por carreteras de varios países de hecho se ve como algo normal e incluso positivo para las ciudades y pueblos que demandan etapas de la ronda ciclista, así “la vuelta” ha recorrido las calles de países como Holanda, Francia, Andorra o Portugal entre otros. Eso sí haya donde ha ido ha respetado sus idiomas oficiales y señas de identidad, citado esto último porque cuando pasa por Euskadi no rotula en los tres idiomas oficiales de este país o la megafonía de salida y de meta respetará las lenguas oficiales de este país. Al igual que en el idioma otro tema que no suele ser respetado por la carrera son los símbolos de nuestro país.

Desde esta líneas no pretendo comenzar un boicot contra la carrera ciclista y mucho menos contra los ciclistas, pero sí reivindicar los derechos que como pueblo tenemos, y como no denunciar este tipo de imposiciones de idioma y simbología que muchos utilizarán con la intención de ir “españolizando” la sociedad, al igual que la actual Diputación Foral de Gipuzkoa compuesta por PNV y PSE-EE recibe a la selección española de Balonmano mientras el Diputado Foral decía “Gipuzkoa también es vuestra casa”. Curiosamente los que más dicen que no hay que politizar el deporte son al final los primeros que lo hacen, y luchan por introducir todo tipo de simbología y simpatía hacia la bandera rojigualda allá donde pueden, aunque cueste dinero público que aportamos todos los ciudadanos, para que finalmente no se respeten ni siquiera nuestros derechos lingüísticos. Y traten de borrar de un plumazo que Euskadi es una nación.

Vemos ya como algo folclórico las reivindicaciones del PNV todos los meses de diciembre cuando habla de la oficialidad de nuestras selecciones, cuando luego no vemos ningún paso firme hacia ese objetivo, más aún cuando la Diputación de Gipuzkoa hace recibimientos a “la roja”. La selección vasca si es un objetivo que nos tiene que llevar a nuestra meta, habrá que dar pasos claros e inequívocos hacia esa dirección, mientras que en las instituciones el PNV prefiere con sus actuales socios de gobierno dar pasos en la dirección contraria.

Alaitz Oarbeaskoa Lasa

Laburrak / Breves

Joseba Elozegi

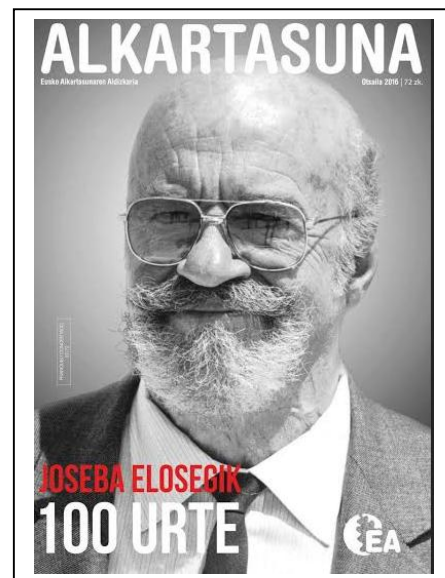
El histórico militante nacionalista ocupará la portada de la revista Alkartasuna en el centenario de su nacimiento. Un hombre que, además participó activamente en la creación de Eusko Alkartasuna.

Las ikastolas reconocen el trabajo del Lehendakari Garaikoetxea

La Federación de Ikastolas de Nafarroa premió al lehendakari Carlos Garaikoetxea por su trabajo a favor del euskera en los años 60 y 70. El lehendakari compartió premio con Jorge Cortés, José María Satrustegi y Jesús Atxa, a quienes los impulsores del premio definieron como “soñadores” que en los años 60 y 70, todavía en el franquismo, “empezaron a imaginar un mundo en el que el euskera saliera a la calle”. Los cuatro “han hecho una apuesta por el euskera y la cultura vasca en sus diferentes expresiones y continentes, ya que el mundo euskaltzale es muy polifacético”, explicaron los representantes de la Federación de Ikastolas.

Lorena Lopez de Lacalle, Kurdistango HDPrekin

Eusko Alkartasunako Nazioaretko Politiken idazkariak HDP alderdiak Ankaran egindako biltzarrean parte hartu zuen.

EH Bildu-k begi onez ikusi du Udal Gobernuak Bretxari buruzko jarrera aldatu izana

Urtarrilean ospatutako batzordeetan, Eneko Goia alkateak adierazi zuen, Donostiako EH Bilduren interpelazioari erantzunez, ez duela baztertzeko Bretxako Arraindegi eraikinaren goiko solairua auzotarren zerbitzuetara bideratzea (gogoan izan behealdean anbulategia jarriko dela). Donostiako EH Bilduk begi onez ikusten du Eneko Goiaren erantzuna, aldaketa dakarrelako PNV eta PSOeren Udal Gobernuaren jarrerari. Izan ere, orain arte, Arraindegi eraikinaren goialdea merkataritza eta ostalaritzarako erabiltzea defendatu zuen gaur egungo Udal Gobernuak.

Gogoan izan behar da Alde Zaharrak ez duela estalitako udal ekipamendurik auzotarrek kirola egin edo haurrek aisialdiaz goza dezaten. Gabezi hori bereziki nabaria da Orixe ikastolaren kasuan. Horregatik, EH Bilduk gidatzen zuen Udal Gobernuak Bretxako Arraindegi berreskuratu zuen herritarrentzako zerbitzuak eskaintzeko. Hain zuzen ere, behealdean anbulategia eta goialdean kirol azpiegitura bat eta auzotarrentzako beste zerbitzu batzuk jartzeko proiektua diseinatu eta hitzarmena sinatu zuen Osakidetzarekin. Oraingo Udal Gobernuak, ordea, goialdea merkataritzarako eta ostalaritzarako erabiltzearen alde agertu ziren; Donostiako EH Bilduk jatorrizko proiektuari heltzeko eskatzen dio Udal Gobernuari agintaldi hasieratik eta Alde Zaharreko 25 elkarteek ere eraikina auzotarren beharrak asetzeko erabiltzea eskatzen ari dira.

Kirol Txartela

EH Bildu se vio obligada a exigir en Junta de Portavoces y en el Consejo de Donostia Kirola la retirada inmediata de la cláusula que había introducido el nuevo Gobierno Municipal compuesto por PNV y PSE-EE en la Kirol Txartela Social. La medida introducida que afectaba a los beneficiarios de este abono no les permitía acceder a las instalaciones deportivas a partir de las 5 de la tarde. Como así lo llegó a recoger la página web de Donostia Kirola, que los abonados de 2016 que sean perceptores de la Renta de Garantía de Ingresos (RGI) o de las Ayudas de Emergencia Social (AES) “no podrán acceder a las instalaciones a partir de las 17.00 horas”. Algo totalmente denunciado que denota un aire clasista.

Tras la denuncia pública a esta medida el Gobierno Municipal retiró la citada medida.

Expulsan a ciudadanos del Pleno Municipal

Durante la celebración del Pleno Municipal del pasado mes de enero varias personas fueron expulsadas del mismo. La primera persona en ser expulsada fue la portavoz de la comisión vecinal de Carlos I, que mientras se estaba debatiendo sobre el tema llamó a los miembros del Gobierno Municipal “Mentirosos” y les acusó de “fraude electoral”. En ese momento el alcalde Eneko Goia, pidió silencio y dos Guardias Municipales se acercaron a la donde ella que abandonó el salón de plenos.

Hay que recordar que durante muchos años de promesas PNV y PSE-EE no avanzaron en eliminar la entrada y salida de vehículos de Carlos I y EH Bildu acometió unas mejoras en el lugar, con la intención de mejorar la calidad de vida de los vecinos y PNV y PSE-EE lo tildaron de insuficiente y pusieron en sus programas electorales la medida de eliminación del viaducto, e incluso acudían a las concentraciones vecinales exigiendo la eliminación del viaducto de Carlos I y una vez han llegado al Gobierno de la Diputación Foral de Gipuzkoa han considerado que no es prioritario.

Por otro lado, mientras se debatía la moción conjunta de EH Bildu e Irabazi sobre la incineración un grupo de vecinos protestaron contra la incineradora levantando una serie de carteles y fueron expulsados del Pleno.

Durante la legislatura pasada ningún ciudadano fue expulsado del salón de plenos.

Se reducen las partidas a varias entidades y eventos deportivos mientras sube la partida de comunicación

ELKARTEA/JARDUERA

2015etik 2016ra

Zubietako krosa	-3.000 euro
Kai Arriba arraun elkarte	-10.000 euro
Donostiako Klasika	-10.000 euro
Bera Bera eskubaloia	-5.000 euro
Lau Orduak	-5.000 euro
Alde Zaharra kke	-3.000 euro

Kiroletako komunikazioa +20.000 euro

UDALAREN AURREKONTU OSOA +20.000.000 EURO

Otra de las noticias que nos trae el nuevo Gobierno Municipal son las reducciones en varias subvenciones deportivas mientras sube su partida de comunicación. Por lo que no queda claro cuál es el objetivo de los partidos que actualmente ocupan el Gobierno Municipal (PNV y PSE-EE), no sabemos si lo que quieren es fomentar el deporte en la ciudad o sin embargo hacer auto-propaganda.

Es curioso que mientras estos partidos estaban en la oposición pedían un incremento en las ayudas a distintos clubes de la ciudad y una vez llegan al Gobierno se olvidan de sus peticiones y recortan las ayudas que recibían los clubes.

Estación de autobuses

El Gobierno Municipal de PNV y PSE-EE pretende abrir el próximo sábado 6 de febrero la estación de autobuses de Atotxa sin que tenga licencia de actividad, a pesar de que el concejal delegado de Urbanismo y Obras Públicas Enrique Ramos la cree necesaria, tal y como ha afirmado en comisión. Estamos, por tanto, ante una nueva chapuza del Gobierno Municipal que deja en evidencia la improvisación y la falta de previsión con la que actúa en este tema. Que a falta de cinco días para la apertura de la estación de autobuses de Atotxa el concejal delegado afirmó “creer” necesaria la licencia de actividad y que no disponga de ella es un despropósito que muestra la nefasta gestión de PNV y PSE-EE en la estación de autobuses. Debemos recordar, además, que la Diputación Foral de Gipuzkoa, en su Declaración de Impacto Ambiental de la Estación de Autobuses de Atotxa, considera necesario el otorgamiento de la licencia de actividad. Por tanto, EH Bildu de Donostia exige a Enrique Ramos, y a Eneko Goia en su defecto, que aclaren de manera inmediata esta cuestión y sus posibles consecuencias.

La cuestión de la licencia de actividad se une, por tanto, a una serie de retrasos en la apertura de la estación producto de motivos diversos. Recordemos que Enrique Ramos anunció la fecha del 17 de diciembre, que posteriormente Eneko Goia afirmó que se inauguraría antes de fin de año y que luego el propio alcalde dio la fecha del 15 de enero. Ahora anuncian su apertura para el próximo sábado, 6 de febrero. Los sucesivos retrasos han dejado en evidencia, además, que el traslado de líneas y servicios desde Pio XII a Atotxa carecía de planificación alguna y que podrían haberse dado situaciones tan surrealistas como que los usuarios tuvieran que comprar el ticket en la estación “provisional” de Pio XII y desplazarse posteriormente a la nueva estación.

Tras la suspensión de la inauguración del 15 de enero por fallos en el sistema de seguridad, EH Bildu denunció que PNV y PSE-EE estaban más preocupados en abrir la estación a bombo y platillo y salir en la foto que en realizar las pruebas imprescindibles para una infraestructura de este tipo. Y ahora, para nuestra sorpresa, nos encontramos con que el concejal delegado de Urbanismo y Obras Públicas cree que la estación debe disponer de una licencia de actividad de la que carece a pocos días de su puesta en funcionamiento. Una auténtica chapuza. De nuevo, los trámites obligatorios para cualquier administración sacrificados a la obsesión propagandística de PNV y PSOE.

“Que, a falta de cinco días para la apertura de la estación de Atoxa, Enrique Ramos no sepa con seguridad si es necesaria o no la licencia de actividad es muy grave. Que responda que ‘cree’ que sí es necesaria y que no disponga de la misma, mucho más grave. Y que no cuente con ningún informe jurídico sobre esta cuestión, siendo consciente de que la Declaración de Impacto Ambiental de la Diputación Foral prevé la necesidad de dicha licencia, es una irresponsabilidad política absoluta. Estamos ante un gobierno chapucero que improvisa constantemente y cuyo único interés es vender su imagen. Por tanto, exigimos que de manera inmediata el Gobierno Municipal aclare la cuestión”, así lo señaló el concejal de EH Bildu y miembro de Eusko Alkartasuna Ricardo Burutaran.

Colabora y difunde nuestras redes sociales

<https://www.facebook.com/EaDonostia>

https://twitter.com/ea_donostia

Aurrekontuari EH Bilduk hurrengo osoko zuzenketa aurkeztu zuen.

JUSTIFIKAZIOA

- Aurrekontu proiektu bat, krisi ekonomikoari aurre egiten ez diona eta hirian premia handien duten pertsonak alboratzen dituena.
- Aurrekontu proiektu bat, interes pribatua publikoaren aurrean jartzen duena, hiri eredia aldatuz.
- Aurrekontu proiektu bat, donostiarren oinarritzko eta lehentasunezko beharrak jasotzen ez dituena, ez zaielako galdetu.
- Aurrekontu proiektu bat, gizarte gastuan eta inbertsioan atzera egiten duena.
- Aurrekontu proiektu bat, bere osotasunean genero ikuspegia alboratzen duena.
- Aurrekontu proiektu bat, modu ilunean eta eztabaida publikorik gabe inposatutako makroegiturak lehenesten dituena.
- Aurrekontu proiektu bat, zerbitzuak eta administrazio publikoa indartzen ez dituena eta gehiago esternalizatzen dituena.
- Aurrekontu proiektu bat, jasangarritasunari kontrajartzen zaion masen turismorako hiri bat irudikatzen duena.
- Aurrekontu proiektu bat, hiriko ekialdearen lehentasunezko garapen estrategikoa lehenesten ez duena.
- Gobernu bat, zintzoa ez dena, elkarrizketan aritzen dena, gidaria nor den ez dakiena, eta dibertsitatea bere zinegotzien gehiengoaren batura dela ulertzen duena.
- Aurrekontu proiektu bat, birziklatzea bezalako hezkuntza baliorik ez duena.
- Aurrekontu proiektu bat, Etxebizitza Lege berria aintzat hartzen ez duena.
- Aurrekontu proiektu bat, arlo sektorialetan ere hiriari atzera egitea eragingo diona.

Aurrekontu proiektu bat, krisi ekonomikoari aurre egiten ez diona eta hirian premia handien duten pertsonak alboratzen dituena

EAJk eta PSOEk Donostian eratu duten eskuineko gobernu berriak ez du kontuan hartzen, nola bere diskurtsoan hala erabakietan, krisi ekonomikoak ondorio zuzenak dituela herritarrengan, eta horrela islatzen da aurrekontu proiektu honetan. Krisia, ordea, ez da desagertu, batzuek kontrakoa helarazi nahi diguten arren.

EAJ eta PSOE, hiriko gobernu bere gain hartu ondoren, premia handiena duten herritarrez ahaztu dira, eta orain arte hirian zabaldu dituzten diskurtsoak ahaztu dituzte. Azken lau urteotan, krisi ekonomikoari aurre egin dion hiri bakarra izan da gurea, 5 milioi euro baino gehiago bideratu baititu enplegua sortzeko hiriko gazteen eta 45 urteko pertsonen artean, langabeen tasarik handiena duten hiriko auzoetan.

EAEko hiri bakar batek ere ez du horrelako tresnarik bereganatu orain arte, herritarren premiei aurre egiteko arlo eskudunaren, hots, Eusko Jaurlaritzaren babesa bilatu gabe. Jaurlaritzak berak goratu zuen, hain zuzen, Donostiako plan ekonomikoa, baina organo eskudun gisa ez du egin beharrezkoa den ekarpena.

Sustapenak dagoeneko egin zuen Ekonomia Suspertzeko Plana aplikatzeaz harago, aurrekontu proiektu honetan ez da hautematen ekonomia bultzadarik, aurretik onartutako eta gobernu berriak aurrekontu proiektuan jasotako planak alde batera utzita. Kontua hartu behar, bestalde, aurtengo kontuen proiektuak 20 milioi euro gehiago dituela.

Haatik, hautematen eta ikusten da aurrekontu proiektuan gizarte partidak murriztu direla, zeinak guztiz funtsezkoak baitira hirian premia handien dutenentzat. Gizarte eta lankidetzaren arloko partidak, oro har, ia milioi bat euro jaisteak, Donostian ere baden gizarte desberdintasuna eta pobrezia arrakala areagotzeaz gainera, agirian uzten du gizarte gastua, pertsonak eta haien oinarritzko beharrak ez direla gobernu honen lehentasunak, ezta gure hiriari buruzko haren ikuspegian ere. Bestelako hiri eredu bat dute.

Eskuineko gobernu honek ez du hitz egin nahi kooperatibismoaz, autokudeaketaz bertako produktuaz eta nekazaritza klusterraz, beste era bateko erlazio eraikitzaileak hiriko ehun ekonomiko eta sozialerako, haren biziguneetan errotzen direnak; hots, hiria osatzen duten auzo eta herrietan, eta bertako dendetan.

Ez du ematen gobernu honek ETEak bultzatzeko asmoa duenik ere, eta ez dugu ikusten ekonomia aktibatzeari lotutako inolako kudeaketarik egin denik ez Diputazioarekin ez Eusko Jaurlaritzarekin; bi erakunde horiek arlo honetan, beste askotan bezala, hiria gutxietsi dute, beste hiri batzuekin alderatuta.

Bestalde, komertzio txikia bultzatzeko eta tokiko komertzioa bultzatzeko gobernuaren erronka ez da existitzen; haatik, haren erronkak kontrako norabidean doaz, hau da, merkataritza gune handien alde eta atzerriko marken alde, zeinak hiria homogeneizatzen baitute munduko beste edozein hirirekin. Horrela, tokikoa eta hurbila ekuazioa kentzen dute, eskaintzaren elementu bereizle gisa.

Kongresuen hiriburua izatea ere hiriko ekonomia beste elementu garrantzitsu bat da. Aurreko legealdian gaur egungo alkateak Kursaal handitzea eragoteaz harago, egungo gobernuak ez du ezertxo ere egin hirian kongresuak egiteko eta ez du ekimenik egituratu ildo politiko berekoak diren Eusko Jaurlaritzarekin eta Gipuzkoako Foru Aldundiarekin, administrazio horiek eta beren organismo eta sozietateek antolatutako kongresu garrantzitsuak Donostian egin daitezten.

Aurrekontu proiektu bat, interes pribatua publikoaren aurrean jartzen duena, hiri eredia aldatuz

EAJ eta PSOEn gobernu berriari ez dio lotsarik ematen batzuen interes pribatua lehenestean, arlo publikoari buruz hartutako erabaki politikoetan. Hau da, alkatetzaz eta hiriaren gobernuaz baliatzen dira interes pribatuei etekin oparoak emateko.

Disimulatu ere ez dute egiten; izan ere, gobernuak, aurrekontu proiektu honetan, 2016an 2 milioi euroko eta 2017an 5 milioi euroko sarrera finkatu du Garberaren 18.000 m²-ko zabalkundearen oniritzi publikoa ordaintzeko, hitzarmen baten bidez, Udalbatza informatu gabe, eta, are gutxiago, herritarrek; eta, hori bezain larria da hori guztia egin izana Espainiako Auzitegi Gorenaren epaiak utzitako lege hutsunea erabilia, epai horrek 25.000m² baino gehiagoko merkataritza guneak izatea legez eragotzen zuen Eusko Jaurlaritzaren Dekretua indargabetu baitu.

Gobernu honek 8.000 m²-ko merkataritza gune bat ezartzea ahalbidetu du San Bartolome muinoan. Gobernu honek Ilunbe salduko du bere merkataritza eredu liberalizatzailea ezartzeko, porrot egin duen eredu bat, Arccok edo Bretxak erakutsi diguten moduan. Zoritxarrez, eta gobernu berriaren adierazpenak kontuan hartuta, Bretxan ere porrot egindako merkataritza eredu zaharkitua ezarriko da, Alde Zaharreko bizilagunentzako instalazioak eta zerbitzu publikoak emateko erabili beharko litzatekeen eraikin historikoa berriro udalaren esku uzteko aukera galduta.

Horri guztiari gehitu behar diogu gobernu hau 150 m²-tik gorako saltokietan bultzatzen ari den ordutegien liberalizazioa, eta masen turismoari ematen ari zaion bultzada 2016aren instrumentalizazio zakarrarekin, batere jasangarria ez den turismo eredia eraikitzeko; horrek guztiak erakusten du eskuineko gobernu honen hiri eredia, bere aurrekontu proiektuan islatzen dena, talde honek bultzatutako ereduaren guztiz kontrakoa dela aipatutako alderdian.

Aurrekontu proiektu bat, donostiarren oinarritzko eta lehenetsuneko beharrak jasotzen ez dituen, ez zaielako galdetu

Gobernu honek deslegitimatuta nahi izan du hasieratik aurreko gobernuak egindako lana, donostiarrek hainbat partaidetza prozesuren bidez erabaki publikoak har ditzaten; lan horren emaitzak izan ziren, esate baterako, 2015eko aurrekontu proiektua eta urte hasieran egindako inbertsioak.

Aurrekontu proiektu berri honetan ikusten denez, gobernuak ez du pentsatu zer oinarritzko behar estali behar dituen, baizik eta hauteskunde kanpainen hartutako zer konpromiso bete nahi dituen. Izan ere, ez diete ezertxo ere galdetu herritarrei, ezta, oinarritzko beharren arloan, Donostian dauden askotariko gizarte, kultura eta politika eragileei ere.

Aurrekontu proiektu honetan ez dago gobernu berri honek egindako partaidetza prozesuren bati erantzuten dion proiektu bakar bat ere; nahiz eta, bere egiten dituen aurreko udal gobernuak egindako batzuk. Horrela erakusten dute hau ez dela izango kasualitate bat, ageriko kausalitate bat baizik, gobernu honek erabakiak non hartzen dituen erakusten duena, hau da: bulegoetan. Nolanahi ere, udal talde honek jaso, eta zuzenketa partzialen bidez bideratu nahi izan ditu auzo elkarteek beren auzoetako beharren inguruan egindako eskaerak; izan ere, gobernu honek ez die erantzunik eman eta/edo ez ditu jaso bere kontuen proiektuan.

Aurrekontu proiektu bat, gizarte gastuan eta inbertsioan atzera egiten duena eta familien poltsikoak are gehiago estutzen dituen bere zerga politikarekin

Aurrekontu proiektu honen kopuru osoak nabarmen handitu dira. Hala, kontuan hartzen badugu, alde batetik, aurreko gobernuak kapital inbertsioetarako hainbat milioi euro eta gastu arruntetan aurrezkiak utzi zituela, eta, bestetik, FFOFIMek aurten 7,75 milioi euroko ekarpena egin duela Donostian, aurtengo aurrekontuetan 20 milioi euro gehiago daude eta likidazio positiboak 3 milioi eurotik gorako saldoa du.

Hortik abiatuta, aurrekontu proiektu honek apaindu nahi ditu hainbat departamentutan —hala nola Gizarte Ongizatean, Hezkuntzan, Euskararen, Lankidetzan, Gazterian, eta Berdintasunean— egindako murrizketak, eta talde honentzat, ordea, hori murrizketak egitea da eta behar den zerbitzua ez ematea.

Aurrekontu proiektu honen kopurua nabarmen handiagoa dela aintzat hartuta, onartezina da 2015eko aurrekontu proiektuan % 6,63 bideratzea Gizarte Ongizatera, eta oraingoan % 6,33ra murriztea. 2015eko aurrekontu mailari eusteko, talde honek 985.000 euroko zuzenketa osagarriak egin behar izan ditu.

Nabarmendu behar dugu ere gobernu honek ez duela jarraitzen zergen progresibitatearekin, zeina, agerian geratu denez, tresna eraginkorra baita aberastasunaren bidezko banaketarako eta gehien dutenek gehiago jar dezaten guztion onurarako; aitzitik, EAJ-PSOEK gidatutako zerga politikak gehiago zamatzen ditu familiak, zergen eta tasen eztabaidan eta 2016ko prezio publikoetan agerian geratu den moduan.

Tokiko gobernuak agerian geratu da familiei zaborren tasan % 5 ezartzean, tasa horri zuzenean lotuta dagoen urarena bere horretan geratu den bitartean. Hori guztia, urte arteko KPIa neutroa izan dela kontuan hartuta. Hau da, gobernuak familiak zamatuta, gehiago biltzeko asmoz, familien eta seniorren kirol txarteletan nabarmen geratu denez, baita saneamendurako finkatutako tasan ere. Eskuineko gobernuak ez du sortutako aberastasuna banatzen; alabaina, gehiago bildu nahi du donostiarren kontura. Eta hori guztia kutxa publikoan dirua dagoen unean batean, non likidazioa positiboa den eta 2015. urteko aurrekontuan baino 20 milioi euro gehiago dauden. Hortaz, ezin da inola ere justifikatu gobernu honek pertsonak horrela zamatzea. Edonola ere, agerian geratzen da gobernu honen politikaren trakzio elementu nagusia ez direla ez pertsonak ez haien benetako interesak.

Aurrekontu proiektu bat, bere osotasunean genero ikuspegia alboratzen duena

Begien bistakoa da gobernu berri honentzat zeharkako gaiak ez direla lehenetsuta, inondik ere, ez herri administrazioan ez gizartearen, eta ez dituztela gai horiek bultzatuko. Ez gara soilik hitz egiten ari herritarren partaidetzari buruz edo euskara sustatzeari eta herritarren hizkuntza eskubidea errespetatzeari buruz; haatik, beste alderdi batzuk ere tartean dira, hala nola berdintasuna eta genero ikuspegia administrazio arlo guztietan.

Eta hori bera erakusten digu tokiko gobernu berriak aurkeztutako aurrekontu proiektuak; izan ere, kontuen proiektua genero ikuspegitik egitea bezalako alderdi kualitatibo guztiz garrantzitsuan atzera egiten du. Eta horretan ere, aurrera beharrean, atzera doa.

Eta hori ere ez dute disimulatu. Esan zuten ez zutela horrelakorik egingo, talde honek aurkeztutako iradokizun bati emandako erantzun batean; alabaina, zabarki egin dute, hau ere aurrerabiderako elementu bat izan arren. Ez du ez logikarik ez zentzurik, non eta eskuineko gobernu bat den.

Horri dagokionez, aurreko urteetan hasitako bideari berriro ekiten ez zaion bitartean, hiri honek atzera egiten jarraituko du genero ikuspegia administrazio arlo guztietan ezartzeko bidean, bide bat, gero gizaritean islatzen dena non administrazioak funtzio eraldatzailea bete beharko lukeen.

Aurrekontu proiektu bat, modu ilunean eta eztabaida publikorik gabe inposatutako makroegiturak lehenesten dituena

Donostian eta inguruan inposatutako diren azpiegitura handiak udal eskumenekoak ez badira ere eta aurrekontu honetan zuzenean islatzen ez badira ere —bai zeharka ordea—, EAJk eta PSOEk osatutako taldeak, alde egoteaz gainera, erraztasunak eta bultzada ematen dio AHTren gastu publiko neurrigabeari eta justifikaezinari, “Donostialdeko Metroa” izeneko egitasmoan, eta, jakina, ezin aipatu gabe utzi berreskuratutako errauskailuaren proiektua, zeina, aurreikuspenen arabera, Donostiako lurretan jarriko baita.

Tipologia berekoak ez diren arren, ezetsitako Monpaseko pasabidea eraikitzeko erronkak, Sagueseko luxuzko hotelen eraikuntzak edo merkataritza gune handien ugaltzeak logika berari erantzuten diote, eta logika horren arabera hiria makro elementuez eta errentagarritasun segururik gabeko inbertsio publiko neurrigabe bezala bete nahi dute, administrazio publikoan gidari izan behar duen zerbitzu publikoaren logikaren beste muturrean kokatuta.

Aurrekontu proiektu bat, zerbitzuak eta administrazio publikoa indartzen ez dituena eta gehiago esternalizatzen dituena

Gobernu berriak aurkeztutako aurrekontu proiektuak legegaldien hasieratik hautemandako joera berresten du; hau da, gobernuaren erronka zerbitzuen pribatizazioaren alde.

Horren erakusle nabarmenetako bat Txofre bezalako aparkaleku bat berriro udalarena izateko aukera da, haren ustiapen publikoa egiteko. Errealitate hori ezaguna da jada hirian, eta EAJ-PSOeko gobernuak beste aukera bat galdu du, berriro ere, udal baliabideen administrazioaren kudeaketa zuzena berreskuratuzeko, administrazio publikoa indartzeari begira.

Berriro udalarena izateko eta eraikin publiko batean zerbitzu publikoak jartzeko beste aukera bat galdu da ere Bretxan, non, gainera, porrotera eramane zuten merkataritza sistema ezarri baita berriro. Hirian dagoeneko ustiatu eta aplikatu diren porrotaren errezeta bererak.

Horrez gainera, gobernu honek nahiago izan du kanpo kontratazioetara jo —hala nola mantentze-lanak egiteko, adibide bat jartzearen— udal brigadak enplegu publiko gehiagorekin hornitzeko eta zerbitzuak kanpoan kontratatuzeko joera iraunkorra eteteko aurreko gobernuaren erronkarekin jarraitu baino.

Gobernu hau, gainera, Espainiako PPreko gobernuak ezarritako oztopoetan ezkututzen da, EEP berrien deialdiak ez egiteko eta lan poltsak ez osatzeko, administrazio publikoa sustatzeari eta indartzeari begira. Erronka hori, ordea, ez da inon agertzen aurrekontu proiektu honetan. Horretan ez da elkarriketarik izan eta ez da bilatu inolako akordio politikorik administrazioa indartzeko, Madrildik ezarritako oztopoak gorabehera.

Aurrekontu proiektu bat, jasangarritasunari kontra jartzen zaion masen turismorako hiri bat irudikatzen duena

Aurrekontu proiektu honek gobernu berri honen apustu ideologiko bat islatzen du bakarrik: Donostia masa-turismoko hiri bihurtzea. Gezurra ematen du gobernuak, adibidez, Bartzelonaren ispiluan begiratzen dela, baina ez dituela ondorio argiak eta nabariak ateratzen masa-turismoaren inguruan han duten arazo larriari buruz.

Gobernu honek ez dio eskatu Eusko Jaurlaritzari xede horretarako ematen zituen diru laguntzei berriz ekiteko; horren ondorioz, arreta turistikorako postu bat kendu behar izan zen. Gainera, ez dio eskatu, kontuen proiektuan ikus daitekeen moduan, Donostiaren aldeko inolako apusturik Lakuako Gobernuari. Eta hori turismoaren arloan bakarrik ez, hiriburua izateak berez dituen premiei arloan ere bai; beti bezala, zigortuta dago, Gasteizen eta Bilboren mesederako.

Proiektu honek pertsonalaren gastua areagotuko dela adierazten du turismorako, baina, gure ustez, apusturik argiena eta zuzena ez dena da turismoaren etorkizuneko bulego nagusia udaletxean jartzea. Udaletxera ekarriko du udalekotuko izango ez den erakunde bat, horretarako planik edo aurreikuspenik egin gabe, eta, gainera, esan gabe zein izango den udaletxetik atera beharko duen saila. Hori guztia egingo da alde batera utzita egun turismoa hiriko BPGaren % 7 dela, eta ez dela gutxi. Nolanahi ere, ematen du apustu horren atzean hiriko ehun ekonomikoan inposaketa edo aldaketa-plana ezkututzen dela, epe motzerako ikuspegia duena, eta ez dagoela hari eutsiko dion epe luzerako estrategia iraunkorrik, Donostiak herritarrentzako bizi kalitate handiko hiri izaten jarrai dezan.

Aurrekontu proiektu bat, hiriko ekialdearen lehentasunezko garapen estrategikoa lehenesten ez duena

2011n Txomin-Enea eta Martutene auzoetan uholde larriak izan ziren, eta hori izan zen gutxienez azken hamarkadetan administrazio publikoaren desinteresa eta existentziarik eza jasan duten bizilagunei gainezka egiteko falta zitzaiena. Hori gertatu zenez geroztik, aurreko legegaldian uholdeen arazoari osoko irtenbidea ematea eta Txomin-Enea auzo berrirako proiektua egitea (orain, egungo gobernuak geldituta duena) izan zen aurreko gobernuaren eta udalbatzaren aho bateko apustu ausarta, irmoa eta erabakitzailea.

Zoritzarrez, ordea, ez dira horiek izan azken urte luzeetan arretarik jarri ez zaien eta bizilagunentzat egoera larrian dauden hiriko auzo bakarrak. Egungo gobernuak aurkako azaltzen badu ere, aurrekontu proiektu honek ez ditu islatzen Donostiako auzo askotako premia oinarritzakoak, larriak eta estrategikoak.

Hori da Donostiako ekialdeko auzoen kasua, hala nola hauena: Altza, Herrera, Larratxo eta Bidebieta. Leku horietan arazo larriak daude beste udalerrri batzuekin muga egiten dutelako, hirigintza-arazo larriak dituztelako, aldirietako auzoak direlako eta oinarritzako zerbitzu publiko gutxiago dituztelako, hiriko langabezia eta txirotasun tasa handiena dutelako, eta orain gobernatzen duten alderdien orain arteko apustua etxebizitzak masiboki eraikitzea izan delako, baita bideragarritasun ekonomikoa bermatuta izan ez arren ere, Auditx Akularren kasuan, esaterako.

Ikusi dugu egungo gobernuak aurrera jarraitzen duela barrutien aldeko apustu ideologikoarekin, eta horretarako partidaren bat hornitu duela arestian aipatutako eremuan barrutien proba pilotu gisa; baina, berriz ere, saihestu egin du osoko konponbide estrategiko bat ematea ekialdeko eremu osoari. Horrek ez du onargarria ematen, eta udalbatzaren apustu argia eta segurua behar du.

Gobernu bat, zintzoa ez dena, elkarrizketan aritzen dena, gidaria nor den ez dakiena, eta dibertsitatea bere zinegotzien gehiengoaren batura dela ulertzen duena 2016ko aurrekontu proiektuak bere baitan hartzen ditu dagoeneko abian ziren proiektu ugari, behar baino gehiago, exekutatu gabe egon arren dirua esleituta zuten beste proiektu batzuk eta exekuzio proiektua noiz gauzatuko zain zeuden beste batzuk.

Egungo gobernuak oso gutxitan (egia esan, ia inoiz ere ez) jardun du dotoreziaz, aurreko gobernuak egindako lana aitortuz. Horrek ohikoa eta naturala behar luke, baina ez da horrela. Egungo gobernuak aldatu egin ditu proiektu horietako asko, edo zuzenean bereak izango balira bezala aurkeztu ditu. Eta, gure ustez, jarrera hori ez da batere dotorea.

Horrez gainera, aurrekontu proiektu honetan gobernu honen eta haren zinegotzi askoren zintzotasunik eta zuzentasunik eza ere nabariak dira. Eta, adibide gisa, Udaltzaingoa Morlansen izango duen egoitza berriaren kasua aipa dezakegu. Aurreko gobernuak lekualdaketa hori bi fasetan egiteko beharrezko diru kopurua esleitu zuen. Eta egungo gobernuak, zehazki segurtasuneko eta kiroletako zinegotzia, hedabideen bitartez aurreko homologoaren kudeaketa irragarri uzten saiatu da, saila zuzentzen duenetik gauzatu duen kudeaketa ezgaia ezkutatzeko asmoz. Zinegotzi horren ardurak izan dira eta dira agenteak lekualdatzeko sortutako gorabeherak.

Eta gobernu honen jarreraren beste adibide bat honako hau da: hirigintzako zinegotziak diru kopuru handia ordaindu nahi izan zion autobus geltokia eraikitzen ari den enpresari, eta gero atzera egin behar izan zuen. Eta agian are adibide larriagoa da 2017ra atzeratu izana Astiñeneko zubia kentzeko partida. Arrazoiak zera da, Eusko Jaurlaritzak (URaren bidez) ez duela 2016ko aurreikusita Astiñeneko zubia kentzea, eta udal gobernuak ari da estaltzen hutsune hori -Eusko Jaurlaritzarentzat lehentasun politikoa ez izateak sortua-. Gertaera tamalgarria, ez dituelako babesten hiriaren interesak uholdeen arazoa erabat konpontzeko, eta alderdikeria hutsa delako.

Gobernuko kideek denek batera uko egin zioten Donostiako auzo eta herri guztietan herritarrek gune estali bat izatea bermatzeko batzorde bat sortzeari, talde honek proposamena aurkeztu zuenean, baina aurrekontu proiektuan ez dago jasota inolako ekintzarik bide horretan, gainerako udal taldeek sustatutakoak ez beste.

Gure ustez, gainera, gobernu berriak udal taldeek proposatzen dizkieten ekintza eta ekimen gehienak baztertzeko dituzten beldur diolako taldeek erabaki publikoetan parte hartzeari. Argi dago zinegotziak batuta gobernu honek gehiengo nahikoa duela gobernatzeko, baina, legegaldi berria hasi zenetik lau hilabete baino gehiago igaro ostean, UAOen ezarritako eta finkatuta dauden administrazio eremuetatik harago, gobernuak oraindik ez da behin ere bildu formalki gainerako taldeekin, ez hitz egiteko, ez eztabaidatzeko, ezta proposamen nahiz ideiak onartzeko ere. Bere burua elkarrizketara eta adostasunera irekia duen gobernutzat saltzen badu ere, gutxi hitz egiten du, eta are gutxiago saiatzen da akordioak lortzen, bere gobernutik harago. Agian, gaur egun Donostiak duen gobernuak ez delako aurrerabiderako gobernu egonkor bat, "hitza erabazteko ezkontza bat" baizik.

Aurrekontu proiektu bat, birziklatzea bezalako hezkuntza baliorik ez duena

Aurrekontu proiektuak egun gobernuan dauden alderdien diskurtsoaren osagai nagusia gabe ageri zaigu nabarmen. Gogora dezagun bat egin zutela, frontea osatuz, aurreko gobernuak hondakinen birziklatzea eta bilketa selektiboaren arloan aintzat hartu zuen jokabidearen aurka.

Ahalegin berezia espero liteke gobernu berri honengandik, birziklatzearen gaineko heziketa eta pedagogia balioen inguruan, bai eta haien alde apustu garbi eta erabakigarri bat ere. Horrek, logikoa denez, bere isla eduki beharko luke udal aurrekontuetan.

Hala eta guztiz ere, ez du Hondakinen Ordenantzak gehiago birziklatzen duten eta bilketa selektiboaren bidearen alde apustu egin duten herritarren hobarien arloan xedaturikoaren betetzea jaso, are gutxiago EAJren Aldundiaren HHKPI planaren betetzea, kontuan harturik 2016ko % 60 birziklatzea eskatzen duela. Jendaurrean uko egin dio gobernu berriak bi konpromiso eta erabaki horiek betetzeari, eta oso larria da hori. Zera da orain duten apustu garbi bakarra, errauste planta baten eraikuntza eta Europan lehenetsitako ildoen kontrako norabidean jotzea.

Aurrekontu proiektu bat, Etxebizitza Lege berria aintzat hartzen ez duena

Aurrekontu proiektu honek Gasteizko Legebiltzarrak onartu berri duen Etxebizitza Legea ere ez du jaso, ez aipatu ere egin. Lege horren aurkako botoa eman zuen EAJk, baina aldeko botoa PSOEk, hiriaren gobernuan kide duen alderdiak.

Aurrekontu proiektu honek Gasteizko Legebiltzarrak onartu berri duen Etxebizitza Legea ere ez du jaso, ez aipatu ere egin. Lege horren aurkako botoa eman zuen EAJk, baina aldeko botoa PSOEk, hiriaren gobernuan kide duen alderdiak.

Aurrekontu proiektu honek ez du aipaturiko Etxebizitza Lege hori Donostian eta gure hirian aintzat hartuko diren politika publikoetan nola bideratu eta aplikatuko den aurreikusteko inolako ekimen, neurri, erabaki edo plangintza bideratu edo hartu. Maila politikoan EAJ ados ez badago ere, gobernu taldeak lege hori aplikatu beste erremediorik ez dauka, baina oraingoz uko egin dio horri eta, esan gabe doa, osotasunerako emendakin hau izenpetu duen taldeak irmo jokatu du gobernu berria bere egitekoen utzikeria politikoaren aurrean.

Izan ere, aurrekontuan 20 milioi euro gehiago aintzat hartu izanagatik ere, kitapenean eta uztailean onartu zen inbertsio planean dirua sobera den arren, aurrekontu proiektu honetan ez da etxebizitzaren politikaren arloan inolako apusturik egin, eta ez da aipaturiko Etxebizitza Lege horren arabera aukera bakar bat ere baliatu eta garatu. Emendakin hau aurkeztu dugun unean, airean dago Txomineneko auzoaren hirigintza birsortzeari eta Babes Ofizialeko Etxebizitzaren eraikuntzari begira inoiz aintzat hartu den proiektu garrantzitsuena.

Aurrekontu proiektu bat, arlo sektorialetan ere hiriari atzera egitea eragingo diona

Arestian adierazi den eta talde honek aurkeztu dituen emendakin partzialetan ikus daitekeen bezala, tokiko gobernu berriak aurkeztu duen aurrekontu proiektuak hiri ereduan ez ezik, bereziki zigortzen ditu arlo eta departamentu esparru batzuk ere –horra, besteak beste, Gizarte Ongizatea, Parte Hartzea, bertako Merkataritza, Euskara, Berdintasuna...– Donostia atzeranzko bidean ezarriz. Horrez gainera, bereziki indartzen ditu kulturaren kontsumoa subjektu pasibotzat hartzen duten lerroak, herritarrak kulturaren aurreko elementu eragile eta eraldatzaile gisa hartu gabe.

Kontuan harturik proiektu honetan 2015ean baino 20 milioi euro gehiago hartu direla aintzat eta egungo gobernuak udal kontuak superabitarekin jaso dituela eta kontuen kitapena positiboan bideratu dela, hona hemen bideratu nahi diren murrizteen eta gertatuko den atzerapenaren adibide batzuk:

Hezkuntzan, 2015ean % 2,05eko inbertsioa egin zen (358.493.000 euro), eta 2016an Gobernuak % 1,94ko inbertsioa proposatu du (377.600.000 euro). Gazterian, 2015eko inbertsioa % 55ekoa izan zen; 2016rako, % 0,52ekoa. Berdintasunean, 718. 780. 000 eurotik 705. 000 eurotara 2016an. Lankidetzan, % 0,382tik % 0,36ra. Euskarari, aurrekontuaren % 0,7tik % 0,67ra igaro nahi da: begien bistakoa da, beraz, % 1eko inbertsiorako bidean egingo den atzerapena, kontuan harturik gutxienezko konpromisoa dela % 1ekoa haren egiazko bultzadari begira. Kulturari, bestalde, % 1,5eko igoera bada ere, saila oro har murriztu dela adierazi behar dugu, kontuan harturik balio hori aurrekontu osoaren % 3,4an gelditu dela.

Gizarte Ongizatearen Departamentuan, esan gabe doa, ageri-agerikoa da bideratu den murriztea, eta horrexegatik planteatu dugu ia milioi bat euroko igoera, aurreko urteetan eginiko inbertsioari eutsi ahal izateko.

Arestian azaldu dugun guztiaren arabera jokatzuz, EH BILDU udal taldeak OSOKO ZUZENKETA AURKEZTEN DIO honenbestez 2016rako AURREKONTU PROIEKTUARI, berriro mahaira itzuli eta hartan ez dagoen akordio politikoa eta soziala lehenetsiko diren aurrekontua presta dadila eskatuz. Hartan jasoko dira donostiarrek dituzten arazo objektibo errealei erantzun eraginkorra emango dieten kopuru ekonomiko errealek bezain premiazkoak, kontuan harturik oraindik ere bizi dugun krisi ekonomiko egoera larria. Horrez gainera, gastu sozialetan aurkeztu den murriztearen aurrean, inbertsio egokia eskatzen dugu arlo horretan, bai eta zeharkako arloetan, hala nola Berdintasunean, Lankidetzan, Hezkuntzan, Gazterian edo Euskarari, inolako murrizterik ez bideratzeko ere.

Medalla de Nestor Basterretxea para Manex Pagola

Alkartasuna Fundazioa ha querido premiar a Manex Pagola por su larga trayectoria y gran labor al servicio de la cultura vasca.

Nacido en Landibarre -Nafarroa Beherea- en 1941, Manex Pagola es escritor euskaldun, compositor, cantante, músico, poeta, fundador de Seaska, Gure Irratia y Euskal Herriko artistak, ha sido también director del Euskal Museo de Baiona, e histórico político abertzale.

Además, Manex Pagola ha sido delegado de Alkartasuna Fundazioa en Iparralde entre 2004 y 2012.

Cesar Arrondo en Euskal Herria

El profesor de Historia y miembro de Eusko Alkartasuna en la diáspora Cesar Arrondo, ha ofrecido distintas charlas en Euskal Herria, como las dos organizadas por Alkartasuna Fundazioa en el museo vasco de Baiona y en el Kulturate de Arrasate bajo el título: “La Diáspora vasca de Argentina. Origen, evolución y actualidad”.

En las mismas Cesar Arrondo además de explicar la situación del diaspora contestó a las preguntas de los asistentes.

Conferencia de Rafa Larreina en el Alkartetxe de la Parte Vieja

Rafa Larreina nos ofreció una conferencia en la pre-campaña electoral en la que el histórico militante de Eusko Alkartasuna acudía como candidato al Congreso del estado español.

La conferencia tuvo lugar el día 2 de diciembre, y el tema de la misma fue “El soberanismo vasco frente a Madrid”, y el formato de la misma constó de dos partes, una primera en la que el coordinador de la Ejecutiva Local de Donostia Jabier Estebanez “Gorri”, realizó una batería de preguntas que iban siendo contestadas por Rafa Larreina, en la que se tocaron distintos temas, como el Concierto Económico o el proceso catalán y una segunda parte en la que los asistentes realizaron sus preguntas. De la misma manera los días posteriores se realizaron una serie de conferencias y diferentes actos con Rafa Larreina con el mismo formato y título de la conferencia.

Desde la Ejecutiva Local se agradece el trabajo realizado por Rafa Larreina en el Congreso de los Diputados del estado español, como su larga militancia dentro de nuestro partido.

La Ejecutiva Local realizó un video disponible en YouTube en la que se ven imágenes de la conferencia.

Asamblea Local de Eusko Alkartasuna

El pasado 11 de enero en el Alkartetxe “Ulialde” de Gros tuvo lugar la última asamblea local con un orden del día muy concreto: 1.- Aprobación del acta anterior, 2.- Valoración de las elecciones y aprobación si procede 3.- Ruegos y preguntas. Como es lógico el punto que recogió el debate de la misma fue el segundo donde la Ejecutiva Local llevó un texto de valoración que tras recoger distintas aportaciones que sin ninguna duda enriquecieron el texto que posteriormente fue trasladado a la Ejecutiva Nacional de Eusko Alkartasuna.

La Ejecutiva Local de la misma manera ha recogido durante el mes de enero encuestas de afiliación para identificar las áreas a mejorar.

EH Bilduko Hiri Batzarra

Urtarrilaren 27an donostiako egiako kulturetxean EH Bilduk bere Hiri Batzarra burutu zuen hurrengo bi gai tratatzeko: Espainiako hauteskunderi buruzko balorazioa eta Aurrera begirako erronkak.

Asamble Nacional de Eusko Alkartasuna

Eusko Alkartasuna celebró su Asamblea Nacional el pasado 22 de Enero en Gasteiz: 1.- Lectura de Acta de la Asamblea anterior y su aprobación si procede, 2.- Inicio de la Asamblea e intervención por parte del Secretario General, 3.- Valoración de las Elecciones Generales, 4.- Presentación y aprobación, si procede, de Cuentas del Ejercicio 2015 y Presupuesto para el Ejercicio 2016, 5.- Otros y 6.- Ruegos y preguntas.

Después de la votación del acta, el Secretario General de Eusko Alkartasuna Pello Urizar dio inicio a la Asamblea, antes de la valoración de las elecciones. En cuanto a las cuentas de 2015 y presupuesto para el Ejercicio 2016 solo se realizó la presentación y se dejó la votación para una próxima Asamblea Nacional.

Día de San Sebastián

Como todos los años desde 1988 la tamborrada del Alkartetxe de Amara, Abandotarra, desfiló por las calles de Amara y centro mientras celebró su comida en el Alkartetxe de la Parte Vieja, al igual que lo hizo el 23 de enero después de la tamborrada de la Capitalidad Cultural Europea 2016.

Por otro lado diversas tamborradas pasaron por el Alkartetxe de “Ulialde” siendo la Junta del Alkartetxe quien les recibió.

DONOSTIA / SAN SEBASTIÁN 2016
EUROPAKO KULTUR HIRIBURUA

Inaugurada la Capitalidad Cultural 2016 de Donostia y de Wrocław, con más de 80 actividades concentradas entre el 20 y 24 de enero en la capital gipuzkoana. Cabe destacar la gran participación que tuvieron mucho de los actos programados como por ejemplo la concentración de tamborradas que tuvo lugar el 23 de enero en la playa de la Concha, si bien el acto central de inauguración no tuvo el éxito que algunos esperaban, como así lo manifestaron Eneko Goia y Ernesto Gasco.

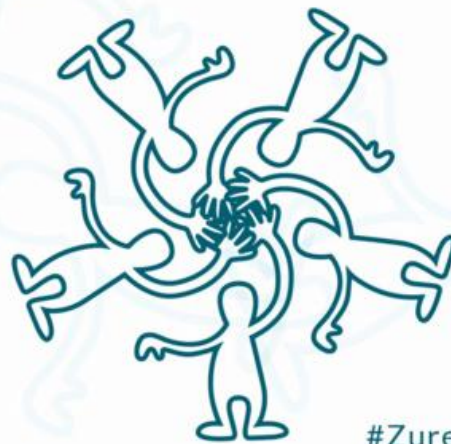
También vemos como 2016 ha dejado de ser un arma política, si bien durante la legislatura pasada casi todas las decisiones del patronato fueron tomadas por unanimidad entre todas las instituciones que lo conformaban, luego la oposición en el Ayuntamiento donostiarra utilizaba el 2016 para intentar dañar la imagen del Alcalde Juan Karlos Izagirre, si bien de la noche a la mañana lo que ayer parecía mal, hoy la misma iniciativa es vista con buenos ojos.

Esperemos que los actos se desarrollen con éxito absoluto y agradecemos la labor de todos los voluntarios y trabajadores que llevan el 2016 hacia adelante.

Bazkide kanpaina abiatu du GURE ESKU DAGOK

Gure Esku Dago herri dinamikako kideok bazkide kanpaina abiatu dugu, ireki berri dugun erabakiaren aroa bururaino eramateko. Herritarron protagonismoa eta herritarron parte hartzea dira erabakira iristeko bermerik onena. Eta protagonismo eta partehartze horren topagunea da Gure Esku Dago.

Orain artean mila modutan dinamikan parte hartu duten herritar guztiei bazkidezeko gonbidapena egiten diegu, orain artean bezala, elkarrekin osatzen dugulako Gure Esku Dago.

#ZureEskuDago

Egin zaitez bazkide!
¡Hazte soci@! Devenez membre!

www.gureeskudago.eus

EA Donostia

<http://www.eadonostia.org>

donostia@euskoalkartasuna.eus

facebook.com/EaDonostia

[@EA_Donostia](https://twitter.com/EA_Donostia)